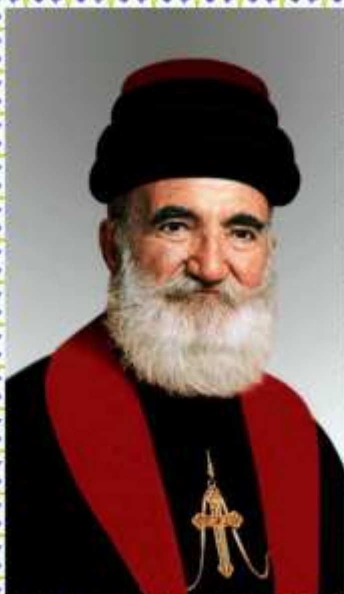

Atmiņas no Svētā Apustulisko katoļu
Asīriešu baznīca Austrumiem
Viņa Svētība † Mar Yousip Khnanisho
Arhibīskaps Shamisdin un Rustaqa
Ceturtdiena, maijs 18, 1893 (Mar Ishoo, Turcija)
līdz
Svētdiena, jūlijs 3, 1977 (Bagdāde, Irāka)
Īss biogrāfija

Pirms dažiem gadsimtiem, asīrieši tika cauri riskants posmu savā gara un daudzpusīga vēsturi. Viņi bija apkārt uz visām pusēm fanātiķis un nekristiešu tautību, kas neslēpj savu ļauno nodomu vajāt tos pastāvīgi, ja vien viņi atdeva savas kristīgās ticības. Asīrieši tika pakļauti visiem briesmīgus noziegumus veidu no slepkavībām uz šalkas to lopkopības, nolaupīšanu un uzbrukumu par to jaunām sievietēm, un sliktāk, apņemoties aktus zaimošana pret garīgā un svēta baznīcas īpašības.

Kopš pirmā gadsimta baznīcas Austrumiem iesvētīja savus prelates no sava vidus komplektā saviem vienaudžiem. Paaugstināšanās arhibīskapi vai Bīskapu uz nākamo augstāko pakāpi tika izskatīts līdzīgā veidā. Gadījumā, ja ir Krēsls ir brīvs sakarā ar iet prom no iepriekšējā īpašnieka birojā, datums tika noteikts rīkot vēlēšanas pārņēmējs. Kvalifikācijas prelates, no plaši izkliedēti diecēzēs varētu doties uzreiz uz iepriekš kur Balsis notiks. Katrs prelāts pavadīja diezgan lielu svīta ceļo dienām, nedēļām vai mēnešiem, izmantojot ļoti nelīdzenu un kalnainā apvidū vai neauglīgos tuksnesis. Visbiežāk to ceļš šķērsos teritoriju apdzīvo savvaļas un barbarisko laupīt cilts kas preyed viņu nevainīgu upuru izlaupīt un nogalināt. Tie, kas izbēguši nāves rokās bandītiem zaudēja savas dzīvības, izmantojot slimības,

epidēmijas vai nelaimes gadījumiem, kas izriet no ļoti garlaicīgs ilgu braucienu, vai nu ar kājām vai uz muguras mūļu, vienīgais veids, kā transporta pieejami tajā laikā.

Lai aizsargātu pret šiem postošs katastrofu cieta baznīcas, katru reizi kopums saucās izvēlēties prelātam, hierarhija nāca klajā ar saprātīgu priekšlikumu, kas samazinātu risku zaudēt tik daudz dārgo dzīvību visiem, kas bija veltīta sevi ar pakalpojumu Kunga un cilvēci. Administrēt savu domēnu ar lielu gudrību un centību, viņi iesniedza ieteikumu laika vadību, garīdznieku un laji, kas liecina, ka, lai pastāvošajos apstākļos, būtu ieteicams neturēt vēlēšanas bīskapiem, arhibīskapiem un Catholicos-patriarha, Augstākā Baznīcas galva, bet ieviest iedzimta sistēma, kurā prelāts pēc viņa nāves, ir jānomaina ar mantinieka šķietamo uzaudzis no dzimšanas celibāts stingru Baznīcas disciplīnu. Mantinieks iesvētīja, ja viņš tika konstatēts, piemīt visas tikumiem un citus kvalifikāciju, kas vajadzīga personas, kas bija uzņemties garīgo vadību ganāmpulka uzticēto viņa aprūpi. Papildus tam apguvis rituālus un liturģiju, viņa ieraksts būtu spēkā neesošu jebkuru pārkāpumiem, kas nav savienojamas ar pamatprincipiem baznīcas. Viņam ir zvērēt uzticību būt uzticīgs vadītājam Baznīcas un sola kalpot Baznīcai pašaizliedzīgi, ar pieķeršanos, uzupurēšanās un integritāti.

Šī hipotēze tika rūpīgi apsprieda vienošanās ar laika vadību un pēc apspriešanās ar saviem sekotājiem viņi iznāca vienbalsīgi atbalstīja šo priekšlikumu. Tādējādi hierarhiskā ieteikums tika pilnībā apstiprināts ar vislielāko pārliecību, ko vadību ar vispārējo vienprātību cilvēkiem.

Īpašā sesijā Sinodes šis priekšlikums tika pieņemts un ieviests kā galva likumu. Šis likums prasa katru PRELĀTS lai viņa pirmdzimtais tēvišķā brāļadēls audzināti zem baznīcas uzraudzībā, jāapmāca pilnīgi sarežģīts mācībām Baznīcas dogmas sagatavošanā, lai varētu mantot nosaukumu un bīskapa pilnvaras viņa priekšgājēji īstenota brīdī viņa nāves. Baznīca arī izbāzt konkrētas vadlīnijas par to, kā mantinieks ir jāpaaugstina no bērnības uz pieaugušo, lai pretendētu uz pieņēmumu par augsti vērtēto garīgo birojā.

Tas bija saskaņā ar šo ilgi stāv tradīciju baznīcas Austrumiem, māte vēlu arhibīskapa Mar Yousip Khnanisho, kad ieņemts ar savu bērnu, kurš bija veltīta kalpošanai Kungam, īstenotas pašaizliedzību ar atturas no visiem ēdiens gatavots

no dzīvnieku gaļu vai gaļas ir viena no sastāvdaļām, līdz brīdim, kad viņš ir dzimis 1893. no brīža, kad viņš ir dzimis, Mar Yousip Khnanisho uzauga stingrā Rēķinoties ar kanoniskajiem prasībām.

Vairums asīrieši ir zināms, ka Mar Yousip nāk no ilgu līnija mantošanas ģimenē Mar Khnanisho, vārda sedz visi arhibīskapiem, kas pievienojas ar Shamisdin Krēsla otrais augstākais biroju šajās baznīcas Austrumos. Šī arhibīskaps šūnu Shamisdin un Rustaqa atradās ciematā Mar Ishoo provincē Shamisdin, Turcija. Mar Ishoo klosteris, celta sākumā 5. gadsimtā, ietvēra biroju un oficiālo rezidenci arhibīskaps.

Mar Khnanisho ģimene ir labi pazīstama ar savu dievbijību, lēnprātībā, un muižniecība. Saskaņā ar vēsturiskiem dokumentiem konservētas, divpadsmit arhibīskapus ir aizņemts šo cildens amatā, Baznīcas pārvaldē, kas visi ir pierādījuši sevi, bez jebkādas šaubu ēnu, kas apveltīta ar garīgu stabilitāti, pasliktināta tikumu, gudrība un gudrību; turklāt viņu uzticība un pieķeršanās pret līderiem baznīcas vienmēr ir bijuši nepārprotami un stingrs. Par pieciem no viņu svēto tēvu, aprakti laikā templī Mar Ishoo klosteris kapi, var viegli izdalīt no iegravēts akmeņiem joprojām neskarts. No trim citām mirušiem arhibīskapiem tombs nevar atrast, jo templis ir notikušas daudzas izmaiņas gaitā pēdējo vairākus simtus gadu.

Devītais arhibīskaps šajā līnijā kārtas tika noteikts, lai atpūstos baznīcā Bnai Shmooni ciematā Charookhinn provincē Bothan, Turcija. Viņš bija atgriešanās no svētceļojumā uz Svēto zemi, kad viņš pēkšņi inficēts ar nāvējošu slimību, kas beidzās viņa dzīvi. Desmito arhibīskaps Shamisdin nomira gaitā viens no viņa ikdienas apmeklējumu dažādiem pagastiem zem viņa jurisdikcijā. Pēc pieprasījuma viņa ticīgo draudzes, kas revered viņu dziļi, tika internēti baznīcā Mar Tooma Shlikha (Svētais Toms) baznīcā ciematā Baloolan, Targawar, un ziemeļrietumu Irānā.

Laikā pēc pirmā pasaules kara, Mar Iskhaq Khnanisho, vienpadsmito arhibīskapu viņa līniju, zaudēja savu dārgo dzīvību, tāpat kā daudzas citas tūkstošus saviem cilvēkiem, kuri gāja bojā, garo izceļošanu no saviem senčiem dzimtenē Turcijā un Irānā, viņi laikā šķērsoja cēls kalni un dziļi aizas, kas meklē drošu patvērumu, lai atpūstos savu apnicis kaulus. Holera un citām nāvējošām slimībām gāja bojā divas trešdaļas no visa asīriešu iedzīvotājiem. Mar Iskhaq Khnanisho, kurš

tika uzskatīts par patiesu svētais, tika apglabāts Kermanshah, pilsēta uz austrumu robežas Irānu. Svētnīca ir būvēts pār viņa kapu, uz kuriem tūkstošiem, no visām reliģiskajām sektām, veikt svētceļojumā ik gadu no visām daļām Irānu.

Divpadsmitā un pēdējā no arhibīskapi no Mar Khnanisho ģimenei ziedoja baznīcai bija Viņa svētlaime vēlu Mar Yousip Khnanisho, Dievs atpūsties savu dvēseli. Viņš sauca uz debesīm ar savu Debesu Tēvu svētdien trešajā jūlijā, 1977, pilsētā Bagdādes, galvaspilsētas Irākas (Bet-Nahrain). Agrīnā vecumā, bet zēns, viņš zināja, ko cildens amats viņš tika veltīta, tādējādi viņš bija iemācījies no galvas pilnīga Euharistiskā rituālus, veic baznīcā ar diakona vai priestera. Viņš bija pietiekami tutored ar uzzināja zinātnieks, godājams Rehana, tēva tēvocis, kurš bija labi piedzīvojis aramiešu, krievu un turku valodā un kādā iestādē austrumu teoloģijā. Reverend Rehana bija vadītājs semināra Mar Ishoo klosteris un viņš māca klases ar vairākām studējošo par priesterību. No šī semināra daudzi absolvējis kļūt bīskapi un priesteri dažādās diecēzēs un draudzēs.

Kad viņš bija divpadsmit gadus vecs jauneklis, Mar Yousip tika ordinēts par diakonu. Ar 1912. Mar Yousip jau bija ieguvis padziļinātas zināšanas par teoloģiju, un tāpēc viņš tika konstatēts, ka labi piemērota, lai tiktu ordinēts par priesteri. In 1914 gadā, sākumā pasaules kara 1, viņš tika nosūtīts kā delegāts, kas pārstāv arhibīskaps Mar Iskhaq Khnanisho, lai piedalītos svarīgākajiem sanāksmē, ko sasauc Viņa Svētības Mar Binyamin Shimun, tad Catholicos-patriarha pie patriarhālo šūnā in Qudchanis, Turcijā. Nozīme bija paredzēta, lai apspriestu sekas pasaules kara par Baznīcu un tauta un sagatavoties izmaiņām, kas bija paredzēts notikt. Atrodoties tur, viņš iesvētīja bīskaps pirmdiena, augusts 10th, 1914, ar Viņa Svētības un tika iecelts par asistentu uz patriarha.

Viņš palika Qudchanis līdz 1916, kad asīrieši bija spiests atstāt savu dzimteni, un visus savus pasaulīgos īpašumus, kā rezultātā pasaules kara. Pēc nodevīgs slepkavības no patriarha Mar Binyamin 1918.gadā Mar Yousip pieņemts lielā mērā vadību tauta, kamēr asīrieši ieradās bēgļu nometnēs, kas izveidota ar Sarkanā Krusta un Tautu, pie Baaqooba, Irāka 1918. gadā 1918. gada decembrī viņa Kungs, esi tika paaugstināts dienesta pakāpē par arhibīskapu Bagdādē Irākā, ko vēlu patriarha Mar Paulus Shimun.

Kad Mar Eshai Shimun, tad Catholicos-patriarhs, tika izsūtīts 1933 ar leļļu monarchial režīmu Irākā, Mar Yousip Khnanisho tika uzticēts Baznīcas administrāciju Irākā un Tuvajos Austrumos.

1973. gadā, kad Mar Eshai Shimun atkāpās viņa stāvokli kā Catholicos patriarha, Mar Yousip Khnanisho tika piešķirtas ar pienākumiem visā pasaulē baznīcu Austrumu administrēšanu. Tajā pašā laikā Irākas valdība izdeva dekrētu republikāņu ieceļ Mar Yousip Khnanisho kā Augstākās vadītājs visu asīriešu Irākā.

Svētdien 3. 1977. gada jūlijā, 1:10 plkst Viņa svētlaime nomira Bagdādē, Irākā. Viņa nāve sakrīt ar svētki katru gadu svinēja piemiņai Mar Tooma Shlikha (Svētais Toms).

Viņa apbedīšanas pakalpojumi veica trešdien jūlijs 6, 1977, pie baznīcas Mar Gewargis ar Dora, priekšpilsētā Bagdādē. Piedaloties pakalpojumiem bija Viņa svētlaime Mar Narsai, arhibīskaps Libānā, kas lidoja no Beirutas par godu, ko Mar Daniel, bīskaps Kirkuk, Irāka, un ļoti liels skaits priesteru un diakoniem palīdz. Vairāk nekā divpadsmit tūkstoši cilvēku nāca no visām Irākas daļās piedalīties bēru procesija šī revered un svētā skaitlis, kas bija mīļoto un adored ar visiem, kas viņu pazina. Liels skaits amatpersonu piedalījās bēru ceremonijas, starp tiem augsta ranga valdības amatpersona, kas pārstāv Viņa ekselence Ahmed Hassan Al Bakar, prezidents Irākas Republikas, citas ministriem un amatpersonām, Romas katoļu arhibīskaps pārstāv Viņa Svētība pāvests kā vēstnieks Irākā, viņa Svētība Mar Polus Shekho, patriarhs Bābeles no Chaldean baznīcas, viņa svētlaime Mar Ignatius Zakka no Sīrijas pareizticīgo baznīcas, Mar Andrawos Sanna vadītājs Kongresa asīriešu valodas un daudzi citi.

10:00, tad drapēti zārku no žēlojās garīgais līderis, sedz garīdznieki, kas darbojas kā Pall nesējiem, tika izņemta no Mar Gewargis baznīcas un ievieto katafalks seko tūkstošiem sērotāju no visām kristīgajām konfesijām un musulmaņi arī, ar asarām skumjas, kaisa pār savu seju. Simtiem jauniešu no mūsu dažādiem pagastiem sekoja zārks gultņu vainagus no vītnes un fotogrāfijas Departed garīgais.

Kad autokolonna procesija ieradās Svētās Marijas baznīcas Naireya, atdusas-vietu šajā svēts vīrs, ļoti liels pūlis bija pulcējas tur stundām.

Pēc pēdējās rituāli tika ievadītas saskaņā ar baznīcas tradīciju, tad visi sērotāji samaksājis pēdējo cieņu šai mīļoto gans, kurš ir atstājis savu ganāmpulku tikumi viņam piederēja, piemēram, lēnprātībā, mīlestību, pieķeršanos, laipnība, lojalitāte, piedošanas, integritāti, cilvēce un taisnību. Viņa svētīts ķermenis tika aprakti zemē un no viņa kaulus plūsmas mierinājumu un mierināt uz sirdīs, kuri lūdzas viņa atmiņā.

Vēlu Mar Yousip Khnanisho ir sarakstījis daudzus lūgšanu grāmatas, piemēram Kashkol, grāmata par himnas, un ir tulkots liturģijas saskaņojot, Baznīcas sakramentu, un citi. Viņš ir autors daudzām grāmatām par savējo, arī kompozīcijas slavas dziedāt reliģisku svētku, no kuriem daudzi ir publicēti grāmatā "Turgama".

Svēta gaismas starojums, kas izstarota no sava svētā seju vienmēr būs atceras tūkstošiem, kas bija pagodināts ir bijusi auditoriju ar viņu. Viņš sekoja uzstāt pēdās Viņa Kungs un Mācītājs, Jēzus Kristus, un viņš tagad sadraudzībā ar Viņu debesīs. Viņš sludināja iecietību, līdzcietību, augstsirdība un pieticība, uzticību un to, kā uzvesties morāli. Ir lietderīgi, ka viņš katru gadu atzīmēta un svētki nosaukta viņa vārdā, par daudzajiem uzklausīšanas attiecināt uz viņa brīnumaino pieskārienu ir redzams pierādījums tam, ka viņš ir pelnījis jāpiešķir sacrosanctity (sacrosanctity: svēts) ar sinodes Svētā Apustuliskās katoļu asīriešu baznīcas Austrumos. Viņa dvēsele nekad atpūsties mierā, ja vien cilvēki, viņš mīlēja tik dārgi, un vadīja vairāk nekā pusgadsimta laikā, sasniegt savus Dieva dotos tiesības pašnoteikšanās un drošību dzimteni, ka viņi var lepni saukt par savu.

Author: Ashur Cherry
York University

Title: Atmiņas no Svētā Apustulisko katoļu
Asīriešu baznīca Austrumiem
Viņa Svētība ☨ Mar Yousip Khnanisho
Arhibīskaps Shamisdin un Rustaqa
Ceturtdiena, maijs 18, 1893 (Mar Ishoo, Turcija)
līdz
Svētdiena, jūlijs 3, 1977 (Bagdāde, Irāka)
Īss biogrāfija
[Latvian]

Publisher: Toronto, Ontario

Ref. No.: 3576

Dedication

I dedicate this book in memory of His Holiness Mar Dinkha IV, Catholicos-Patriarch of *The Assyrian Church of the East*, Sunday, September 15, 1935 – Thursday, March 26, 2015, with love, respect, and appreciation.